

Није било лако председнику Србије Борису Тадићу у Њујорку. Морао је о Косову да разговара са генералним секретаром УН Бан Ки Муном о Бан Ки Муновом косовском плану од шест тачака. План је грубо нарушен, посебно на Брњаку и Јарињу, али се о том питању Бан Ки Мун још није огласио. Но, у међувремену је Бан Ки Мун изјавио „да је свет у кризи”.

Страшно сам се забринуо због тог открића и склон сам да се зложим да Србија повећа свој редовни доларски годишњи допринос издржавању УН и платици господина Ки Муна. Од наших српских платица. Наравно, претходно треба инсистирати код Бан Ки Муна, да се врати самом себи, то јест свом плану о Косову који је уосталом он и предложио.

Дакле, како наговорити Бан Ки Муна када ми као Србија за УН плаћамо, мислим да је негде око 0,5 одсто свих трошкова УН? Американци, Британци и Французи, наши исконски савезници из два светска рата, који нас толико воле да у Савету безбедности УН не дозвољавају чак ни дискусију о извађеним и продатим бубрезима, сигурно неће дозволити да се Бан Ки Мун врати свом плану о Косову.

И сада господо долазимо до главног проблема: да је Владимир Путин прихватио предлог америчког потпредседника Џозефа Бајдена да се не кандидује на предстојећим председничким изборима, а за узврат је Путину понуђено и обећано место генералног секретара УН, онда би господин Бан Ки Мун сада већ био у Јужној Кореји и са страхом гледао на север.

Овако, остаје нам да питамо његову екселенцију амбасадора Русије у Београду, Александра Конузина, зашто Владимир Путин није прихватио америчку понуду и заузео место Бан Ки Муна на Ист риверу. Зашто је Путин ту гледао, пре свега, на руске интересе? А не на Брњак и Јариње?

То је било право питање за недавни Безбедносни форум у Београду. И верујем да би на то питање спреман одговор имао и један загребачки универзитетски професор опште намене, од филозофије до финског дизајна, који се ту одмах и енергично зложио да се

руски амбасадор протера из Београда. Дошао човек из Загреба да протера руског амбасадора из Београда.

То је посао, то се зове Европа без граница. Успут, ко је оно говорио „да Хрватска не може постати демократска држава док војнички не овлада простором Крајине”. Демократија се на том простору не спомиње. А протеривање, сачувај боже.

У време најжешће фазе хладног рата британска тајна служба Ми-5 откривала је на територији Велике Британије десетине совјетских дипломата-шпијуна. Новине су објављивале њихове иницијале, понекад и понеко пуно име и презиме, али се ниједном није догодило да је било која јавна личност у Британији, а и медиј, затражила да се тај и тај совјетски дипломата протера.

Москва је њих, наравно, повукла, за узврат је исти број британских дипломата морао да напусти Совјетски Савез. Када је у чувеној афери „Профјумо“ откривено да лепа енглеска дама Кристина Килер истовремено „опслужује” британског министра одбране, неке још млађахне лордове и совјетског војног аташеа у Лондону, онда су енглески медији дигли прашину око тога да ли она уопште плаћа порез на своју активност и је ли чланица неког синдиката.

То су наравно фини енглески манири, а ми смо Балкан, ми бисмо одмах протеривали. То нам ионако иде, већ по инерцији. Где оно беше наш шарм, дух, толеранција, јавна култура?

Читам сада како многобројни наши аналитичари тврде како напади на Конузина неће имати никаквих последица по српско-руске односе. Као да нису читали и гледали руске медије? Или их сматрају неозбиљним? Сачекајмо десетак дана, или чак можда и мање, па ћемо имати прилику да видимо последице.

Или је некима, заправо, и био циљ изазвати захлађење односа између Београда и Москве, изазвати промену става Москве око Косова, и онда објавити како нас нико у свету не подржава и да смо остали сами. Остало је ствар технике. Теорија завере?

Може бити, али и не мора. Код нас је одавно прихваћена формула „да циљ оправдава средство”, такав је општи морал свих бољшевика и њихових данашњих наследника-антипода. Јер, „лаж” и „цинизам” нису само моралне вредносне категорије. Оне имају јасан политички, штавише и економски смисао.

Не знам да ли је генерални секретар УН Бан Ки Мун чуо за реку Бан? Дуж западне стране те реке у Северној Ирској, под влашћу Велике Британије, извршено је стравично етничко чишћење, које се од косовског разликује само по трајању. Северна Ирска је и данас симбол гета у Европи.

Србија је 1999. бомбардована као „етички инфериорна”. Годинама нам из ЕУ арогантно држе придику о демократији, а јужна српска покрајина препуштена је банди безбожника, трговаца дрогом, оружјем и женама. Какви лицемери...

(Политика)